

OCHORZEĆ (3) *sb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz chorzeć).

fut 3 sg ochorzeje (1). ◇ praet 3 sg f ochorzała (1). ◇ 3 pl m pers ochorzeli (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zachorować, zaniemóc (3) :

*ochorzeć z czego (1): Koń gdy ochorzeie z chodu wielkiego/ álbo z trudzey/ iż y ieść niemoże/ muśiífz kniemu kowalá przywieźdź/ iż mu żyłę zátanie *SienLek* 174v.*

Przen (2) :

*ochorzeć przed czym [= z jakiego powodu] (1): Zmiłuy fie nádemną moy miły Pánie/ boć iuz we mnie ták ochorzálá przed ímętkiem dułzá moiá *RejPos* 327v.*

*Szereg: »ochorzeć a na śmiertelnej pościeli leżeć« (1): że [*Mesyjasz*] tu iedno dla tych przyść á okazać fie raczył/ ktorzy ochorzeli á práwie iáko ná śmiertelney pościeli leżą/ w oney ciężkicy chorobie á w flepocie fwoiey *RejPos* 324v.*

Synonim: osłabieć.

Formacje współrdzenne cf CHOROWAĆ.

*Cf **OCHORZAŁY***